

PRÀCTIQUES LITÚRGIQUES DELS RITUALS CATALANS

Els rituals diocesans contenen un tresor de pràctiques litúrgiques, de benediccions, exorcismes i costums eclesiàstics que ha estat incorporat al patrimoni de la civilització occidental. Per elles es pot veure fins a quin punt la vida eclesiàstica havia penetrat en la vida social. Hi ha certes pràctiques dels rituals que són generals i compareixen en el Ritual romà; altres, en canvi, tenen un caràcter netament local. Són aquestes les que per nosaltres tenen un interès especial.

I. — EL SALM DE MALEIR

El fur eclesiàstic ha estat una prerrogativa de la nostra clerecia fins ara fa poc. La violació d'aquest fur i el portar les persones eclesiàstiques als tribunals civils era severament castigat pels sagrats cànons. D'aquí ve que fos considerat com un crim gravíssim el posar les mans o causar dany en un eclesiàstic.

L'església de Mallorca que ha conservat coses tan típiques de la vida cristiana de l'Edat mitjana conserva en el *Rituale Majoricense* de 1725, pàgs. 227, ss. un salm de maledicció contra els rebels i malvats, que la seva lectura sola esgarrafa.

Quan l'ordinari havia donat l'edicte del salm de maledicció contra algú o alguns, el rector havia d'observar aquest ritual:

El sagristà, portant la creu coberta amb un vel negre, i l'acòlit sense llum, sortiran de la sagristia i es posaran al mig de l'església, davant la trona i la clerecia es reunirà al mateix indret, després de dit l'ofertori i abans del sermó. El rector, vestit d'estola negra i de capa pluvial negra, pujarà a la trona i començarà d'una manera absoluta:

I. FORMULA PRONUNCIANDI PSALMUM MALEDICTIONIS IN ECCLESIA CONTRA REBELLES ET PERVICACES.

Cum ab ordinario edictum prodierit, ut maledictionis Psalmus in aliquem vel aliquos proferatur, hanc formulam Parochus meminerit observare. Minister quem scholanum dicimus, cum cruce velo nigro cooperta, et ceropherarius, sine lumine, de sacristia exeat et sistat se in medio Ecclesiae ante pulpitum et clerici ad eundem locum accedant inter missarum solemniam, post offertorium recitatum, et ante concionem (si futura sit), ipse vero parochus, pluviali nigro cum stola indutus, conscendat in pulpitum et sic absolute incipiat.

“A vos Señor omnipotent Pare etern, e invisible, per medi de vostre Fill unigènit, JesuCrist Redemptor nostre, en virtut del Esperit Sant proceint dels dos, invocàm, y humilment suplicàm, que siau servit de assistir ab nosaltres assi en vostre santíssim nom congregats. Vos Señor JesuCrist, per la vostra Santíssima boca haveu dit, que sempre y quant dos, ò tres estaràn convocats en lo vostre Sant nom, vos estareu en mig de aquells. Axí nosaltres volent obeir à vostres Sants documents, zelosos de la honra y autoritat de la vostra Santa Iglesia, nos havem assi ajuntats en lo vostre santíssim nom, contra de aquell, ò aquells, los quals poch tement à la vostra divina Magestat, à las censuras y penas de vostra Esposa la Iglesia, no han dubtat ab persuasiò diabòlica matar, ò vulnerar, ó posar les mans en la persona N. en grau ecclesiastich constituïda, suplicant á vostra divina Magestat, siau servit ab lo bras de vostra potencia confondre, y lligar aquells com à membres apartats dels merits de la vostre Sacratíssima Passiò, de la unió, y consorci de nostre Santa Mare la Iglesia. Vos Señor, qui maleyreu à Caim, perquè matà à son germá Abel, dientli maleyt seràs sobre la terra, vago, y fugitiu anirás sobre ella, llansau [228] la vostra maledicció sobre d'estos, que han escampada la sanch de vostres ministres, ò posat les mans en ells, vagen vagos y fugitius per lo mon sens trobar auxili, y favor de algu, y maleyts sian aquells los quals los daràn auxili, consell, ò favor en alguna manera fins à tant que vingan á condigne satisfacció. Destruïu-los, Señor, axi com destruïreu á Sodoma y Gomorra ab foch del cel. Descarregau, Señor, sobre de ells totas las plagas, que vingueren a Pharao. Vinga lo Angel percuient y destruesca aquells; passe á foch y sanch las terras, bestians, possessions, heretats que no sian. Feriulos, Señor, ab llepra axí com à la germana de Moyses. Feu ab ells, Señor, lo que fereu ab los qui partiren ab la cediçió de

Chore. Obriga's la terra, y trague aquells, axi com engolí, y begué à Dathan y Abiron, de tal manera que abaxen en lo infern en cos y en ànima. Maleylos, Señor, axi com castigàreu à Achan que manàreu fos apedregat, y tota sa casa y familia cremada ab foch del Cel. Vingan sobre de ells totas las malediccions, que contra los menospreciadors de la lley de Deu en las sagradas lletres son contengudas. Maleyda sia la terra que caminan y trepitjan. *Respondet Chorus.* Amen.

Maleyts sien los vaxells, y naus, en que navegan. *Chorus.* Amen.

Maleydes sien les cases, y llochs ahont habitan. *℞.* Amen.

Maleyts sien estant, maleyts sien caminant. *℞.* Amen.

Maleyts sien vellant, maleyts sien dormint. *℞.* Amen.

Maleyts sien callant, maleyts sien parlant. *℞.* Amen.

Maleyts sien en lo menjar, maleyts sien en lo beure. *℞.* Amen.

Sien ferits de fam, set, pobresa, febra fins á tant muyren. *℞.* Amen.

Los seus cossos sien menjar dels aucells del ayre, y bestias de la terra. *℞.* Amen.

[229] Sien ferits de nafra pèssima, furia, phrenesia, y vagen palpant en mig lo dia, axi com lo cego en les tenebres. *℞.* Amen.

Maleyt sie lo cap de aquells. *℞.* Amen.

Maleyt sie lo cervell de aquells. *℞.* Amen.

Maleyts sien los ulls, y orelles de aquells. *℞.* Amen.

Maleyts sien lo nas, y la boca de aquells. *℞.* Amen.

Maleída sia la llengua, y dents de aquells. *℞.* Amen.

Maleyt sie lo coll, y garganta de aquells. *℞.* Amen.

Maleyt sie lo pit y cor, de aquells. *℞.* Amen.

Maleídes sien les espalles, y espinas de aquells. *℞.* Amen.

Maleides sien les mans, y dits de aquells. *℞.* Amen.

Maleydes sien les cames, jonolls, y peus de aquells. *℞.* Amen.

Maleyts sien los nirvis, venes, junctures de aquells. *℞.* Amen.

Maleides sien totes les cosas interiors, y exteriors de aquells. *℞.* Amen.

Ab Iudas sie la sua habitació en lo Infern. *℞.* Amen.

Ab Belzebuch princep dels dimonis, en los claustros del Infern sien reclusos y tancats. *℞.* Amen.

Aquestes malediccions terribles havien de produir una impressió terrorífica en l'auditori. I aquell o aquells que rebien aquestes malediccions havien d'ésser considerats com a gent separada de la societat.

Si en els moments actuals els que han cremat esglésies i

han assassinat sacerdots havien d'escoltar una semblant maledicció encara tindrien un gran terror.

Una vegada dit el salm seguien aquestes oracions:

Deinde dicatur psalmus: "Deus laudem tuam ne tacueris" alternatim a choro, qui Psalmus habetur in sabbato, quo finito, dicat chorus antiphonam hanc: Media vita in morte sumus, quem quaerimus adiutorem, nisi te, Domine, qui pro peccatis nostris juste irasceris.

HEBDOMMADARIUS, SIVE ALIUS:

Sancte Deus, Sancte fortis, Sancte misericors salvator, amarae morti ne tradas nos.

CHORUS

Ne projicias nos in tempore senectutis, dum defecerit virtus nostra, ne derelinquas nos Domine.

HEBDOMADARIUS

Qui cognoscis occulta, parce peccatis nostris.

CHORUS

Noli claudere aures tuas ad preces, revelabunt coeli iniquitatem Iudae, adversus eos consurget, et manifestum erit peccatum illius in die furoris Domini, cum eis, qui dixerunt Domino Deo, recede a nobis, scienciam viarum tuarum nolumus.

HEBDOMMADARIUS

In die perditionis salvabitur, et ad diem ultionis ducetur.

CHORUS

Cum eis qui dixerunt Domino Deo, recede a nobis, scienciam viarum tuarum nolumus.

Deinde dicit hebdommarius sequentem orationem:

Domine Deus omnipotens eternae gloriae, qui infernorum potentiam confregisti, audaciam et superbiam inimicorum contere et confringe; et illos in furoris tui ira percute, destrueque eos in illorum via, ut contra Ecclesiam tuam sua indurata pertinacia minime valeant. Per Christum Dominum Nostrum. *Respondet Chorus.* Amen.

II. — ASSOTAR EL MORT

Fa temps que em produí una viva estranyesa el fet esdevingut en la comarca del Lluçanès (Barcelona) d'haver estat assotat un mort pels seus hereus als quals no llegà els béns que esperaven. Posteriorment he caigut en la sospita que aquest costum inhumà té un origen jurídico-eclesiàstic.

El *Rituale Romanum* i els rituals diocesans contenen unes rúbriques intitolades: "Ritus absolvendi solemniter ab excommunicatione majori" i un "Ritus absolvendi excommunicatum jam mortuum". En el primer cas es descorda la camisa de l'excomunicat, se'l fa agenollar davant del sacerdot que li pega l'esquena amb una verga mentre diu el salm *Miserere* i els salms penitencials.

Heus ací com el *Rituale Ecclesiae et diocesis Barcinonensis* de 1763, pàgs. 171-174 indica com cal procedir per l'absolució de l'excomunicat:

[171] DE ABSOLUTIONE AB EXCOMMUNICATIONE IN FORO EXTERIORI

En la absolució observarà lo següent Rito:

Lo Sacerdot vestit ab sobrepellis y estola morada y assentat, estant lo penitent en sa presència davant de la porta de la Iglesia agenollat, y descobert lo muscle (si es home) fins à la camisa, ab una verga, ò cordas lleugerament li pega, dient lo Psalm: Miserere mei Deus... ab Gloria Patri, etc. Després se alça, y descubert lo cap diu... kyrie eleison...

OREMUS

Deus cui proprium est misereri.

[172] *Luego se assenta, y cubert lo cap, diu:*

Dominus noster Jesus Christus te absolvat, et ego auctoritate ipsius, et Sanctissimi Domini nostri Papæ, vel Reverendissimi Episcopi N. vel talis Superioris mihi commissa, absolvo te a vinculo excommunicationis, in quantum incurristi (vel incurrisse declaratus es) propter tale factum, vel causam etc. et restituo te communioni, et unitati fidelium, et Sanctis Sacramentis Ecclesiae. In nomine Patris † et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Després lo sacerdot prenent lo absolt per la ma dreta, lo entra en la Iglesia fins al Altar major, ahont lo fa arrodillar, y li imposa la penitencia segons la forma prescrita, ò la que judica proporcionada al delict.

Y encara que lo Superior no haja senyalat forma particular, ni manàt que absolga en la forma comuna, o acostumada per la Iglesia, no obstant si lo delict es grave, usarà sempre de dita ceremonia y deprecacions. Si la excomunicació es oculta, ò lo delict no es molt grave, podrà lo Sacerdot absoldrer privadament al excomunicàt estant à sos peus arrodillat, ò en vulgar, dient:

Dominus noster...

[173] *Després li imposa saludable penitencia segons lo delict, y lo avisa, que quant confesse sacramentalment confesse lo pecat, per lo qual havia incorregut en la excomunicació.*

RITUS ABSOLVENDI EXCOMUNICATUM JAM MORTUUM

Si algun excomunicàt en lo article de la mort haurà donat senyals de contrició, pera que no sia privat de Ecclesiàstica sepultura, ans be partcipe dels sufragis de la Iglesia en quant sie possible, pot ser absolt per aquell, i ab comissió de ell, que podia absoldrelo en vida en lo modo següent:

Si lo cos no està encara enterrat, açote'l, com baix se dirà; y si despres de absolt sia enterrat en lloch sagrat.

Si empero ja fos enterrat en lloch profà, serà desenterràt, si comodament se pot, y aixi mateix se açote, y després de absolt se enterre en lloch sagrat; pero si hi ha inconvenient en desenterrarlo, açote's lo lloch de la sepultura, y després se absolga. Pero si fos enterrat en lloch sagrat no se desenterrarà, sino que se açotarà la sepultura.

Mentres se açota lo cos, ò sepulcre, lo sacerdot diga la antifona: Exultabunt... fet açò absolga'l dient: Auctoritate mihi concessa... Després diga lo psalm: De profundis... Oremus Da, quæsumus, Domine...

Apèndix

L'arxiprestat d'Àger, per raó de la seva independència de la diòcesi de Lleida, conservada fins cap a l'any 1870 del segle passat, tenia el seu ritual especial amb una sèrie de pràctiques eclesiàstiques típiques. Per via d'apèndix donem la reconciliació d'un excomunicat tal com la trobem en el *Rituale Ecclesiae Collegiatae et Archypresbiteratus Agerensis*, anno 1729: pàgines 226-228 i 234.

RITUS ABSOLVENDI SOLEMNITER AB EXCOMUNICATIONE MAIORI

Sacerdos indutus superpelliceo, stolâ, et pluviali violaceo, potens ac volens absolvere maiori excommunicatione sive a Canone, sive ab homine excommunicatum, detecto capite, et genibus flexis humiliter petentem absolvi, in primis ab ipso exigat juramentum de parendo mandatis Ecclesiae, et ipsius absolventis super eo, propter quod excommunicationis vinculo est innodatus, et ab Ecclesia expulsus. Deinde acceptâ in dextera manu virga, dicit psalmum, Misere mei Deus, etc. totus dicitur cum Gloria Patri, etc. Sicut erat, etc.

ALIUS PSALMUS

Deus misereatur nostri...

Gloria Patri...

[227] *Et in quolibet versu Sacerdos cum virgâ leviter inter scapulas verberat absolvendum; et finito Psalmo, dicit...*

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster...
 V. Et ne nos inducas... R. Sed liberanos à malo. V. Salvam fac ancillam (servum) tuam. R. Deus meus sperantem in te. V. Nihil proficiat inimicus in ea(o). R. Et filius iniquitatis non apponat nocere ei. V. Esto ei Domine turris fortitudinis. R. A facie inimici. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

OREMUS

Deus cui proprium est misereri semper, et parcere: suscipe deprecationem nostram; ut huⁿc famulu^m tuu^m, que^m excommunicationis catena constringit, miseratio tuae pietatis clementer absolvat.

OREMUS

[228] Praesta quaesumus, Domine, huic famulo^{ae} tuo^{ae} dignum poenitentiae fructum: ut Ecclesiae tuae sanctae, a cuius integritate deviaverat peccando, commissorum veniam consequendo reddatur innoxius^a. Per Christum Dominum nostrum. B. Amen.

Deinde Sacerdos dicat:

Auctoritate Dei omnipotentis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli; ac Ecclesie sue sancte, et eâ, quâ fungor, absolvo te a vinculo excommunicationis, qua propter N. (nominet causam) ligatus eras. In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti, Amen.

Postea Sacerdos apprehendens absolutum per dexteram manum introducat eum in Ecclesiam, dicens.

Reduco te in gremium Sancte Matris Ecclesie, et ad consortium, et communionem totius Christianitatis, a quibus fueras per excommunicationis sententia eliminatus: et restituo te participationi Ecclesiasticorum Sacramentorum. In nomine Patris †, et Filii et Spiritus Sancti, Amen.

[234]

RITUS ABSOLVENDI EXCOMUNICATUM JAM MORTUUM

Ultimo advertendum est, quod si defunctus est in loco sacro, non est extrahendus, ut flagelletur ante absolutionem, sed in eo tunc cum aliquâ virga flagellabitur sepulcrum: si autem defunctus esset sepultus extra locum sacrum, tunc si commode potest exhumandus est, et arte absolutionem flagellabitur corpus defuncti, et postea humandus est. Si autem defunctus non potest commode exhumari extra locum sacrum, ante absolutionem flagellabitur terra, in quâ est sepultus, et postea absolvendus est... et ante quam haec absolutio impendatur, haeredes defuncti debent praebere cautionem, ut satisfaciant pro ipso, ut colligitur ex cap. Nobis, vers. Haeredes quoque et cap. Parochiano... his ergo positis venit forma absolutionis.

Dum Sacerdos flagellat cum quadam virgâ corpus, seu sepulcrum defuncti, dicat Antiphonam.

Exultabunt Domino... Postea dicat totum Psalmum Miserere mei Deus... Et dum hunc Psalmum recitat, interdum cum virgâ percutiat corpus, seu sepulcrum defuncti modo dicto, et finito Psalmo repetat Antiphonam dicendo: Exultabunt...

III. — UNES LLETANIES DE DIFUNTS

Una de les pregàries més interessants de l'Església és la lletania. Les misses d'ordenació sacerdotal i la del Dissabte Sant, que conserven un caràcter marcadament arcaic, tenen una lletania llarga, de la qual són una supervivència els *Kyries* de la missa quotidiana.

Les lletanies durant l'Edat Mitjana no tenien pas una estructura fixa: les invocacions variaven segons la diòcesi i segons els països. Des de les lletanies diaconals, les peticions dels fidels, les lletanies de tots els sants, les *preces* després de certes hores canòniques, les lletanies terna i septena, les lletanies majors i les lletanies menors, es poden reunir un nombre considerable de lletanies que es troben escampades en manuscrits, molt interessants pels sants que s'hi invoquen i que tenien més popularitat en el país respectiu.

Cap al segle *xvi*^e aparegueren en els rituals diocesans lletanies de tota mena. I els excessos i els defectes de moltes d'aquestes lletanies condicionaren la limitació que en féu Climent VIII el 1601 ¹.

El rituals de les diòcesis catalanes del segle *xvi*^e per amunt, contenen gairebé sense excepció una sèrie de lletanies pels difunts molt curioses i interessants. En canvi, els de les diòcesis de València i Balears ja no les coneixen.

La pràctica de dir lletanies pels difunts sembla antiga en la litúrgia. Pot ésser que siguin una ampliació de les "preces" de l'ofici de difunts.

Sabem que a Ripoll, al segle *xii*^e ja es deien unes lletanies pels difunts: "Obmissis vii. psalmis et Litania, missa pro eisdeni defunctis in conventu celebranda nunquam intermittatur" ². I amb més precisió ens consta que al segle *xv*^e i a Tolosa era cantada una lletania de difunts: "Ordinavit dictus testator quod die suae sepulturae ... dicatur sive cantetur Letania vocata

¹ BRAUN, J., *Liturgisches Handlexikon*, Regensburg, 1922, al mot: *Litaniae*.

² Document de 1157. DU CANGE, *Glossarium* al mot: *Litaniae Sanctorum*.

Exaudis"³. El cant de les lletanies en sufragi dels difunts devia ésser una pràctica general quan la trobem comprovada en la literatura vulgar de l'Edat Mitjana: "Aprés lo mena lo prio e totz los clergues a la porta del purgatori amb la processio cantan los *letanhas*"⁴. "Vull que per sis preveres de la parrochia me sia dita e cantada ab alta veu la letania e rogacions"⁵.

Ésperant publicar una col·lecció de lletanies extretes dels Rituals de la nostra arxidiòcesi, volem donar una mostra de lletanies de difunts en les quals es pot constatar el seu caràcter local pels sants titulars que s'hi invoquen: Sant Narcís per Girona; Sant Pacià i Santa Eulàlia per Barcelona.

Les lletanies que donem a continuació procedeixen del *Rituale Ecclesiae et Dioecesis Gerundensis* de 1736; de l'*Ordinarium Sacramentorum* de la mateixa diòcesi de 1550; del *Rituale Ecclesiae et dioecesis Barchinonensis* de 1743 i una *Litania pro defunctis* extreta del *Rituale Ecclesiae et dioecesis Dertusensis* de 1847.

Encara cal fer avinent el caràcter versificat de les lletanies segona, tercera i quarta amb rimes perfectes les més i assonantades les altres.

També caldria donar una mostra de les melodies d'aquestes lletanies, les quals possiblement, ajudarien a fixar l'època de la seva redacció.

Com les lletanies dels sants que es canten davant l'altar postrats els ministres a terra, al bisbat de Vich les lletanies de difunts encara les canten els sacerdots agenollats davant l'altar major abans de fer l'absolta.

³ Doc. de 1472, *Ibidem*.

⁴ LEVY, *Altprov. Supplement-Wörterbuch*, a: *Letania*.

⁵ Doc. de 1429. *Est. univ. catalans* (1912), 225.

Letanie pro defunctis

I

LITANIA PRIMA

Dicant duo cantores et postea repetatur ab aliis

- V. Redemptor Deus miserere.
 R. Salvator veniam concede.
 V. Precibus virginis Mariae, peccata ejus dimitte.
 R. Salvator veniam concede.
 V. Precibus Archangeli Michaelis, peccata, etc.
 V. Precibus Angelorum et Archangelorum, etc.
 V. Precibus Patriarchae Joannis.
 V. Precibus Patriarcharum et Prophetarum.
 V. Precibus Apostolorum Petri et Pauli.
 V. Precibus Evangelistae Lucae.
 V. Precibus Apostolorum et Evangelistarum.
 V. Precibus Martyris Narcisi.
 V. Precibus confessoris Bonaventurae.
 V. Precibus Martyrum et Confessorum.
 V. Precibus virginis Theresiae.
 V. Precibus continentis Annae.
 V. Precibus Virginum, et Continentium.
 V. Precibus omnium Sanctorum atque Sanctarum colloca
 istius animam in Paradisum. - Dum veneris...

Rituale Ecclesiae et Dioec. Gerundensis, Gerunda, 1736, 36r.

I^a

DEFUNCTORUM PROSA

- Redemptor miserere. Salvator veniam concede.
 V. Precibus Virginis Mariae peccata ejus dimitte.
 Populus: Salvator veniam concede.
 V. Precibus Sancti Michaelis peccata ejus dimitte.
 P.: Salvator...

Et sic de singulis litaniarum discurrendo.

Ordinarium Sacramentorum secundum laudabilem ritum diocesis Gerundensis, a. 1550, fol. CCXVI.

I^b

PRIMA LETANIA

Redemptor Deus miserere.

℞. Salvator veniam concede.

℣. Precibus Virginis Mariae peccata ei dimitte.

℞. Salvator veniam concede.

1. Precibus Beati^{ae} Patroni^{ae} nostri^{ae} peccata ejus dimitte.

2. Salvator veniam concede.

Si lo patró de la Iglesia, serà algun dels sants continguts en la present lletania, se posarà en aquest lloch y en lo seu se deixarà:

1. Precibus Sancti Michaeli. - 2. ...

1. Precibus omnium Angelorum. - 2. ...

1. Precibus Sancti Joannis Baptistae. - 2. ...

1. Precibus Sancti Joseph. - 2. ...

1. Precibus omnium Patriarcharum et Prophetarum. - 2. ...

1. Precibus Apostolorum Petri et Pauli. - 2. ...

1. Precibus omnium Apostolorum. - 2. ...

1. Precibus omnium Evangelistarum. - 2. ...

1. Precibus Beati Martyris Severi. - 2. ...

1. Precibus omnium Martyrum. - 2. ...

1. Precibus Sancti Paciani. - 2. ...

1. Precibus omnium confessorum. - 2. ...

1. Precibus Beatae Eulaliae. - 2. ...

1. Precibus omnium Virginum et Continentium, peccata ei dimitte.

2. Salvator veniam concede.

La present lletania, se pot abreviar y allargar segons la oportunitat del temps, y se acabarà ab genuflexió, dient:

1. Precibus omnium Sanctorum, et Sanctarum, peccata ei dimitte.

2. Dum veneris judicare saeculum per ignem.

Rituale Ecclesiae et dioecesis Barcinonensis, 1743, 406-405.

II

DEFUNCTORUM ALIA PROSA

Iesu redemptor suscipe ipsam

ipsam ducendo in paradisum.

℣. Sancta Maria Dei Genitrix

precibus nostris sis mediatrix,
animaeque ejus tu sis susceprix.

P. Iesu redemp...

Sancte Petre, Ecclesiae pastor
precibus nostris sis mediator;
animaeque ejus tu sis susceptor,
Sancte Paule, Ecclesiae doctor,
precibus nostros sis mediator;

.
Sancte Andrea, Christi amator

.
Sancte Stephane, Christi amator

.
Sancte Martine, Christi confessor

.
Sancta Chatarina, Christi amatrix,
precibus nostris sis mediatrix,
animaeque ejus tu sis susceprix.

Et ita poterunt accommodari nomina aliorum Sanctorum, in qualibet ex his Litaniis, ut placuerit.

Rit. Ecclesiae et Dioec. Gerund. 1736, 362.

II^a

SECUNDA LITANIA

Dicant duo cantores, et postea repetitur ab omnibus:

Jesu Redemptor suscipe ipsum,

℞. Ipsum ducendo in paradisum.

Sancta Maria, Dei genitrix,
Precibus nostris sis mediatrix
Animae ejus tu sis susceprix.

℞. Ipsam ducendo...

Sancte Petre, Ecclesiae Pastor,
precibus nostris sis mediator,
animaeque ejus tu sis susceptor.

Sancte Paule, Ecclesiae Doctor...

Sancte Johannes, Christi precursor...

Sancte Narcisse, Christi amator.

Sancte Martine, Christi confessor.

Sancta Catharina, Christi amatrix,
precibus nostris sis mediatrix,
animaeque ejus tu sis susceptrix.

*Et ita poterunt accommodari nomina aliorum Sanctorum, in
qualibet ex his Litaniis, ut placuerit.*

Rituale ecclesiae et dioc. Gerundensis, 1736, 362.

III

Dicant duo Cantores, et postea repetatur ab aliis

Miserere Domine,
animam ejus suscipe.
Salutis aeternae dator,
Jesu, redemptis subveni.
Virgo parens clementiae
Dona salutem servulis.
Vos Angelorum millia,
Patrumque coetus, agmina
Canora vatum vos reis
Precamini indulgentiam.

℞. Miserere...

Baptista Christi praevious,
Summique coeli claviger,
Cum ceteris Apostolis
Nexus resolvat criminum.

℞. Miserere...

Cohors triumphans Martyrum,
Almus Sacerdotum Chorus,
Et virginalis castitas
Nostros reatus abluant.

℞. Miserere...

Quicumque in alta siderum
Regnatis aula Principes,
Favete votis supplicum
Qui dona coeli flagitant.

℞. Miserere...

Ibidem, 363-364.

IV

QUARTA LITANIA

Dicant duo cantores

364. Rex aeternae gloriae, mundique Salvator,
Te rogamus suplices, ut sis miserator :
et fidelis animae debita dimittas
eamque in requiem benignus admitas.
R. Jesu-Christe, audi nos.
365. Sancta Dei genitrix, et virgo Maria,
Omnium fidelium advocata pia,
Deprecare Filium, ut illi sanctorum
Tribuat consortium, in regno crelorum
R. Jesu-Christi, audi nos.
- Michaël Archangele, Custos animarum,
Paranympe Gabriel, lator gratiarum,
Caeterique Angeli, occurrentes ei,
opem date pariter in conspectu Dei.
R. Jesu-Christe, audi nos.
- Patriarchae incliti, Sanctique Prophete,
Cum Baptista Domini precibus favete
ut possit percipere bona sempiterna
cum beatis omnibus, in luce superna.
R. Jesu-Christe, audi nos.
- Petre coeli claviger, dux Apostolorum,
Paule Doctor gentium lux Praedicatorum
Omnésque Apostoli ei subvenite,
Ut fruatur praemio immortal(itat)is vitae.
R. Jesu-Christe, audi nos.
- Prothomartyr Stephane, pro malis precate,
Et levita Laurenti, per ignem probate ;
Coeterique martyres, jugiter orate,
Ut flammam non sentiat, sed vivat beate.
R. Jesu-Christe, audi nos.
366. Augustine Pontifex, Ecclesiae lumen,
Presbyter Hieronyme, doctrinarum flumen,
Et Doctores reliqui, atque Confessores,
impetrate veniam, estote protectores.
R. Jesu-Christe, audi nos.

Tu Virgo Cecilia, splendor puritatis,
 Tuque Anna continens, mirae castitatis
 Et reliquae virgines, atque continentes,
 in precando veniam estote presentes.

℞. Jesu-Christe, audi nos.

Omnes Sancti, Sanctaeque, Deum exorate,
 Eique nostras preces pro illa presentate,
 Ut vobiscum gaudeat in coelorum arce,
 Ubi in perpetua requiescat pace.

℞. Jesu-Christe, audi nos.

Ibidem, 364-366.

LETANIA PRO DEFUNCTIS

Pater misericordiae, da huic locum veniae, et colloca in requiem.
 Sancta Maria, intercede ad Dominum pro isto (vel ista) ut colloca
 in requiem.

Sancte Michael, intercede ad Dominum pro isto. Ut ...

Sancte Gabriel ...

Omnes sancti Angeli et Archangeli, intercedite ...

Sancte Joseph, intercede ...

Omnes sancti Patriarchae et Prophetae, intercedite ...

Sancte Paule, intercede ...

Sancte Andrea ...

Sancte Johannes ...

Omnes Sancti Apostoli et Evangelistae, intercedite ...

Sancte Stephane, intercede ...

Sancte Laurenti, intercede ...

Sancte Vincenti ...

Omnes sancti Martyres, intercedite ...

Sancte Sylvester, intercede ...

Sancte Gregori, intercede ...

Sancte Augustine ...

Omnes sancti Pontifices et Confessores, intercedite ...

Sancte Benedicte, intercede ...

Sancte Francisce ...

Omnes Sancti Monachi et Eremitae, intercedite ...

Sancta Lucia ...

Omnes sanctae Virgines et Viduae, intercedite ...

Omnes Sancti et Sanctae Dei ...

℞. Hei mihi, Domine ...

Rituale Ecclesiae et Dioecesis Dertusensis, 1847, apêndix final.

ANTON GRIERA, Prev.